בית אהרן — לחנוכה

איתא במדרש. ויקח אליהו שתים עשרה אבנים כמספר שבטי בני יעקב אשר הי' דבר יי' אליו לאמר ישראל יהיה שמך. ילמדינו רבינו ר"ח שחל להיות בחנוכה מהו להזכיר של חנוכה במוספין לפי שאין מוסף בחנוכה. כך שנו רבותינו צריך להזכיר של חנוכה במוספין. וכן שבת שחל להיות בחנוכה מזכירין של חנוכה במוספין. והיכן הוא מזכיר בהודאה ע"כ:

ונוכל לומר כי באמת זהו בלתי אפשרי שיעמוד העולם תמיד על בחי' אחת. רק שבכל עת צריך העולם להתעלה ובכל יום ויום העולם מתעלה והולך עד שיהיה אי"ה ביאת משיחנו ותחיית המתים ואז יהי' שלום ושלוה והיתה ליי' המלוכה ביום ההוא יהי' יי' אחד ושמו אחד. וזה נקרא תוספות. מה שהעולם מתעלה ומוסיף והולך. וע"י מי נתעלה העולם ע"י הצדיקים. וגם הצדיקים שהם מעלים את העולם הם ג"כ מתעלים תמיד וגם האבות והשבטים מתעלים ג"כ תמיד. כי זה אי אפשר שיעמדו תמיד על מדריגה אחת כי החיות רצוא ושוב ותמיד הצדיקים והעולם מתעלין ומוסיפין. וזהו ויקח אליהו שתים עשרה אבנים. כי אליהו הוא אוהב את ישראל ורוצה להעלות את העולם עד שיתעלה בשלימות גמור עד שיהיה שלום ושלוה. לזה לקח שנים עשר אבנים כנגד שבטי בני יעקב אשר קראו ישראל כי שרית עם אלקים ואנשים ונתעלה ממדריגתו. ואימתי נתעלה העולם במוסף של שבת. ואז היא זמן שנתעלה העולם ממדריגתו. וזהו שאמר המדרש מהו להזכיר של חנוכה במוספין. היינו אם חנוכה מתעלה ג"כ בבחי' תוספות ע"י מוסף של שבת. כך שנו רבותינו ז"ל צריך להזכיר של חנוכה במוסף. כי באמת כל הדברים מתעלים והולכים ע"י מוסף שבת. כמו שדברנו מזה כמה פעמים עמ"ש תמידים כסדרן ומוספין כהלכת"ם. שהוא לשון הילוך. כעת יאמר ליעקב ולישראל מה פעל אל ומה נשמע במחיצה שלכם: וזהו כהלכתם מה שהולך ומוסיף ממדריגה למדריגה וזהו פי' המדרש כי ידוע שמוסף שבת הוא עליה לכל העולמו' כת"ר ואיה מקום כבודו. ואותה הבחינה עצמו היא בחינת נר חנוכה בנר השמיני מתייחדין כל השלש עשרה בחינות מכילין דרחמי ולזה מזכירין של חנוכה במוסף. וקורין בזאת חנוכה עד בהעלותך ונעשה י"ג. וזהו אשר הי' דבר יי' אליו לאמר ישראל יהיה שמך כי שם ישראל הוא שלימות הגמור אמן כי"ר: